

Unik plugg för tonhöjdsjustering

Virsyn bryter ny mark med Prism, som är en multibands "pitch shifter".

Virsyns nya plugg Prism faller i den underliga-på-gränsen-till-galna-kategorin multibands-pitch shifter – en kategori där den, så vitt vi vet, utgör hela befolkningen. I korta ordalag ger pluggen dig möjlighet att justera tonhöjden separat för olika frekvensband i signalen.

Med Prism har Virsyn försökt tackla ett problem med tonhöjdsförändringar. Så kallad frekvensförskjutning bevarar transienter i exempelvis trumloopar, men eftersom alla frekvenser förskjuts lika mycket blir resultatet ofta disharmoniskt. Tonhöjdsförskjutning, å andra sidan, bevarar frekvensförhållandena men sabbar ofta transienterna. För att komma runt detta

delar Prism upp spektrat i 27 separata band som kan stämmas om hur du vill inom plus/minus fem oktaver.

Virsyn själva verkar vara inställda på att använda pluggen för att fixa trumloopar där någon av trummorna inte "stämmer", men många kommer nog att använda Prism för rent ljudmangling. Varje band är till och med utrustat med en egen envelop och lfo som styr tonhöjdsförskjutningen.

Prism kommer i vst-, audio unit- och rtas-versioner. Priset är 199 euro. En fullt fungerande demo finns att hämta från Virsyns hemsida. (JRL)

Tillverkare/kontakt:
Virsyn (www.virsyn.de)

KRK uppgraderar subbas

Högtalartillverkaren KRK har infört ett antal förändringar i designen av sub-högtalaren KRK10. De nya KRK10:orna matchar företagets nyligen lanserade RokitG2-monitorer, men kan även användas i kombination med andra högtalaruppsättningar. Den nya svängda fronten på KRK10-högtalaren är densamma som på Rokit- och VXT-monitorerna och ska bidra till bättre ljud. Tack vare den justerbara crossover-punkten kan KRK10 även kombineras med andra högtalare.

KRK10 ska finnas i butik till vintern men något pris har ännu inte satts. Ett test av KRK Rokit G2 har planerats till Studio 9-08. (JRL)

Tillverkare:
KRK (www.krksys.com)
Kontakt:
EM Nordic (www.emnordic.se)

Barndomens blandband går igen

I början av sommaren landade en cd-skiva i min brevlåda. Det är alltid roligt med nya projekt. Denna gång var det ett större skivbolag som var avsändare. De behövde hjälp med promotion – och det är ju min specialitet.

I följebrevet stod att bandet turnerat mycket i Europa och sålt en hel del skivor. Jag satte nyfiket i cd-skivan för att lyssna... och blev väldigt förvånad. Inte för att låtarna var dåliga, men ljudet på cd:n var uruselt. "Shit, något är fel med min stereo", tänkte jag.

Produktionen påminde ljudmässigt om mina första musikaliska barndomsminnen. Ni vet sådana där bruna små bandspelare med bara en högtalare. När jag spelade in från radion (Tio i Topp, Svensktoppen) satte vi bara micken framför högtalaren och tryckte på "Rec". Det brummade och susade på bandet, men jag kunde ju höra en liten snutt av låten i alla fall.

På de stora skivbolagen har svängremmen numera dragits åt rejält. Den personal som är kvar får slita oerhört hårt. Är det så att skivbolagen i ren desperation ser mellan fingrarna och låter ett sämre ljud passera? Har de kanske inte ens råd med riktiga producenter? Eller är det så att skivbolagen inte lägger ner så mycket energi på att kvalitetsstämpla produkten – kanske är det viktigaste att låten är hygglig och att artisten/bandet har en cool image?

Eller är det så enkelt att ungdomar idag inte har samma förväntningar på ljudet som vi de äldre generationerna? Handlar det bara om att höra ett stycke musik, en låt, en melodi som fastnar – som man tycker om? Skit samma om det brusar och susar – det viktigaste är kanske att höra en melodi, så som jag gjorde när jag var yngre i min lilla billiga bandspelare.

I takt med att det blir enklare att producera och nå ut med musiken så behöver vi ställa krav på produkterna vare sig det gäller image, musikalitet, låtskrivande eller produktion. Om det är så att image kommer att sälja skivor i framtiden, då är jag jätteglad, men vi behöver också bibehålla den höga ljudkvalitet som vi hela tiden har eftersträvat. Vi får inte strunta i allt det som vi arbetat fram genom årtionden, särskilt inte med tanke på att vi faktiskt är otroligt duktiga på att få fram en bra ljudbild idag.

När jag tänker efter så var ju inte mina blandband någon hit direkt!

Anette Ståhl driver egna företaget Enmusa Music och har 25 års erfarenhet från olika skivbolag och musikförlag.